

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

Μια λευκή σελίδα

Εικονογράφηση: Γιώργος Πετρίδης

Ήταν οχτώ το πρωί και είχα αργήσει για το σχολείο. Έπιασα το τετράδιό της έκθεσης για να το βάλω στην τσάντα και τότε θυμήθηκα ότι πάλι δεν είχα γράψει την έκθεση. «Δεν πειράζει» σκέφτηκα. «Ο κύριος με σήκωσε να διαβάσω και τις δυο προγιούμενες φορές και τα κατάφερα μια χαρά. Δεν θα με ξανασκώσει.»

12

• E •

Όταν έφτασα πόρτα ήταν κλειστή!
Πήρα βαθιά ανάσα, χτύπησα την πόρτα,
κατέβασα το κεφάλι μου, ζήτησα
«συγγνώμη» και κάθισα στη θέση μου.

—Καλημέρα, μου είπε χαρούμενα ο δάσκαλος. Μόλις ξεκινάμε την ορθογραφία.

«Τον βρήκα στις καλές του» σκέφτηκα.
«Καλά ξεκίνησε η μέρα μου.»

Έριξα μια τελευταία ματιά πριν δώσω το τετράδιο της ορθογραφίας και κούνησα το κεφάλι μου ικανοποιημένος από τον εαυτό μου.

